

Danska kongshúsið fær ikki strongd av arbeiði

So dovin eru tey kongaligu

DANSKA KONGSHÚSIÐ ER EITT TAÐ DOVNASTA Í EVROPA, OG TEY KONGALIGU Í BRETLANDI ERU RASKAST

KONGALIG

Inna Törnroos
inna@sosialurin.fo

Danska Ekstrablaðið hevur kannað kalendaran hjá bretska, svenska, norska og danska kongshúsinum fyri at vita, hvussu nógvar arbeidsdagar tey konguligu hava um árið.

Frá 1. januar í 2013 og fram til árs-skiftið hevði Margaretha drottning arbeitt 124 dagar, og við tí talinum er hon langt frammanfyri elsta sonin Friðrik prins, sum sama tíðarskeiði arbeiddi í 90 dagar.

Vanlig fólk arbeiða umleið 220 dagar um árið.

Í bretska kongshúsinum eru tey heilt røsk. Charles prinsur var til arbeiðis

189 dagar í fjør, og mamma hansara, Elisabeth drottning, ið er 87 ár, var til arbeiðis 181 dagar.

Prinsessan Mārtha Louise var tann av teimum kongaligu, sum arbeiddi minst – 12 dagar í fjør.

Danska kongshúsið letur heilsa, at tey halda onki um hesa kanningina og siga, at tað verða kongaligur ikki kann sammetast við at hava eitt 8-16 starv.

KELDA: EKSTRABLAÐIÐ

Dagar tey kongaligu vóru til arbeiðis 2013:

Charles prinsur	189 dagar	Victoria krúnprinsessan	89 dagar
Elisabeth drottning	181 dagar	Daniel prinsur	89 dagar
Carl Gustav kongur	168 dagar	Heindrikkur prinsur	63 dagar
Margrethe drottning	124 dagar	Mette-Marit krúnprinsessan	47 dagar
Philip prinsur	120 dagar	Carl Philip prinsur	53 dagar
Silvia drottning	134 dagar	William prinsur	46 dagar
Camilla hertuginna av Cornwall	124 dagar	Kate hertuginna av Cambridge	35 dagar
Haraldur kongur	124 dagar	Joachim prinsur	33 dagar
Haakon krúnprinsur	114 dagar	Marie prinsessa	30 dagar
Sonja drottning	63 dagar	Madeleine prinsessan	22 dagar
Friðrikur krúnprinsur	90 dagar	Mārtha Louise prinsessa	12 dagar
Mary krúnprinsessan	90 dagar		

So segði hon...

– Faa vit gagnnýtt okkara velduga náttúrutilfeingi skilabetri og forloyst ta skapanarmegi, sum býr í hesum fólkinum, so er eingin ivi um, at Føroyar kunnu gerast eitt spennandi land, ið dregur fólk at sær

Gunvør Balle, løgtingskvinna

KLUMMAN

Simona Weihe

Misbrúkt tolsemið

No shitt, Sherlock! Tað er skemtandi útsøgn, sum t.d. kann brúkast, tá onkur fortelur tær okkurt, sum er so sjálvsagt sum at tvey + tvey er = fyra.

Eg hugsi m.a. um, tá miðfloksmenn verða tráspurdir um teirra meining um ymisk etisk mál, hóast øll vita, hvørjum stevnuskraín hjá flokkinum stendur fyri. Tað tykist sum saklig viðgerð er ov keðilig, vit skulu heldur fáa undirhald: Hoyr og siggj, hvussu forstokkaðir teir eru! Tingmenn, sum snildisliga tosa uttanum, sleppa nógv lættari. Annaðhvørt manglar viljin ella evnini at fáa nakað veruligt burtur úr teimum. Tá situr tú ofta eftir við spurninginum: Var hann ella hon bæði fyri og ímóti?

Eg haldi, at vit verða undirmet, um hildið verður, at vit helst vilja verða undirhildin. Tað eru saklig og upplýsandi tíðindi og viðgerð, sum vit ynskja. Ikki popput tíðindi, sum tosa til tað grunna, sum vit øll óivað hava í okkum.

At eg nevndi Miðflokkinn, er tí, at hann er eitt slag av syndabukki. Men vit uppliva eisini, at onnur verða »gjørð« eitt sindur smalsporað á tann hátt, sum tey verða lýst. Tað kann líkjast happing, og siggjja út sum tú vilt hevda teg við at niðurgera og stigmatisera. Tá fer fokus, og vit kunnu á ein sníkjandi hátt taka slíka lýsing ella hugburð til okkum. Puha sum tað er vandamikið...

At eg brúki etisk mál sum dømi, er tí, at tað er júst tá, at vit viðhvørt uppliva mesta óetiska atburðin, og tá verður orðið tolsemi ofta misbrúkt. Tolsemi er ikki at siga annan vera trongskygdan. Tó er tað júst tað, vit uppliva, tá etisk mál eru til viðgerðar. Um tað ikki umfatar øll, so verður orðið innantómt. Harðastu viðmerkingarnar koma ikki frá teimum, sum eru ímóti t.d. liberaliseringum á etiska økinum. Tær koma frá teimum, sum vilja verða uppfatað sum tolsom. Og tað er ein andsøgn.

Fjákkuta patenttøkan av tolseminum er eitt sindur troyttandi í longdini. Somuleiðis pástandirnir um at vera á rættastu etisku leið. Tú kanst so siga, at hetta hevur ikki stóran týðning og er lítið av miklum í alheims høpi. Men í okkara verð skapar tað gjáir. Og taðar jørðildið fyri happing.

